

JESÚS ÉS EL GRA DE BLAT

per GRISELDA COS I BOADA, osb

Avui el text evangèlic narra la trobada d'uns grecs que cerquen veure Jesús dient a Felip: «Voldríem veure Jesús». Aquesta petició és profundament teològica. Tant de bo que ho sigui també per a nosaltres! I fou el Pare, ja que el relat diu: «una veu del cel», qui els indicà que, certament, en Jesús trobarien la resposta al seu anhel. Sí, també Jesús, amb tota la riquesa i la força del relat del gra de blat, respongué a la seva recerca dient: «Uos ho dic amb tota veritat que si el gra de blat quan cau a terra, no mor, queda sol». El gra de blat ha de morir per esdevenir fecund. I en aquest relat Jesús devia identificar-se ell mateix. Certament, Jesús ha estat aquest gra de blat.

Amb tot, la fecunditat del gra de blat que cau a terra i mor aconseguix el cim en la dinàmica paradoxal de la Pasqua: després del sagrat divendres sant i de la divina sepultura, Jesús fou ressuscitat el Matí de la Pasqua. La mort, doncs, no fou la darrera paraula, però fou potser la penúltima. M'agrada remarcar que aquest episodi fou el darrer que contà l'evangelista Joan davant ja la molt propera mort de Jesús.

Aquest text avui fa sentir dues *veus* que ens commouen profundament. La de Jesús quan diu: «Em sento torbat. Què he de dir? Pare salveu-me d'aquesta hora? No, és per arribar en aquesta hora que jo he vingut». I una altra «veu del cel estant» que va dir: «Ja l'he glorificat, però encara el glorificaré». Sí, Déu deixà escoltar la seva veu a Jesús poc abans d'entrar en el silenci misteriós de la seva passió. I Déu callà.

Els evangelis sinòptics, que en el desert van llegir tota la vida de Jesús com la superació valenta de les temptacions, Joan, avui i a Getsemaní, el mostra torbat. No obstant, quan Jesús acceptà l'Hora de beure el calze la seva glorificació, arribà al cim.

Iniciem el darrer tram de la Santa Quaresma tot desitjant de ser incorporats al Crist, en el seu misteri de mort i de resurrecció.